

РЕШЕНИЕ

№ 4050

гр. София, 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6614** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 и следващите от Закона за митниците /ЗМ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.
Образувано е по Жалба Вх. № 21362/13.07.2020г. по описа на АССГ, от „В. БГ“ – Е., ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представявано от управителя В. И. Л. чрез адв. В. С., срещу Решение рег. № 32-177042/23.06.2020г. към Митническа декларация MRN 20BG002002025125R8/14.02.2020г., на Директора на ТД "С. морска". В жалбата се излагат подробни доводи за нарушение на административните правила при постановяването на акта, материална незаконосъобразност при прилагане на нормите на националното и общностното законодателство, с пряк директен ефект, немотивираност и необоснованост на оспорения административен акт, които налагат неговата отмяна като незаконосъобразен. Жалбоподателят посочва съображения, във връзка с приложението на материалния закон, като твърди, че правната уредба на ЕС, относно митническото остойносттаване цели да установи справедлива и неутрална система, която изключва използване на произволно определени или фиктивни митнически стойност. Изтъква, че митническата стойност на дадена стока, предмет на внос на територията на Съюза се определя съгласно чл. 70 от Регламент 952/2013г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс на Съюза (М.), като най-често като основа за определяне на тази стойност е използва договорената между страните стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза. Когато митническата стойност не може да бъде определена по

правилата на чл. 70, това следва да стане съгласно чл. 74. Според жалбоподателя, административният орган, е достигнал до необосновани и неправилни изводи, като не е взел предвид всички представени от жалбоподателя документи, сочещи недвусмислено реално дължимата и платена цена по доставката. Същата се явява договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от МК. В подкрепа на този извод се сочат фактури, счетоводни документи, търговска кореспонденция, която доказва декларираната при вноса договорна стойност на стоките, съгласно чл. 70, ал. 3 от МК. Релевират се доводи, че чл. 140 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 дава възможност на митническите органи при основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. В разглеждания случай, такава допълнителна информация е представена от вносителя, но същата не е взета предвид. Изложени са съображения и е цитирана трайна практика на общностния съд и на националните съдилища, съгласно която когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от МК, остойносттаването на внасяните стоки се извършва по реда на чл. 74 от МК при последователно прилагане на методите в чл. 74, пар. 2, букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Когато митническата стойност не може да се определи по реда на чл. 74, пар. 1, митническото остойносттаване се извършва по реда на чл. 74, пар. 3 от МК - въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията и Глава 3 от Дял II на МК. Изложено е, че предвидените критерии за определяне на митническата стойност са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото правило в установената поредност. Посочва се, че във всички случаи, приоритет има договорната стойност по чл. 70 от МК, като разпоредбата на чл. 140, пар. 1 от Регламента за прилагане дава възможност на митническите органи, при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70, пар. 1 от МК, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация, като в тежест на митническите органи е, при условията на приложимото общностно право, да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесните стоки. Цитирано е решение № С-291/15 на СЕС, според което съдът приема, че се допуска практика на митническите органи, според която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки, когато е преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със среднестатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. В случая, според оспорващия неправилно са използвани статистическите данни за стоки под код КН 05040000. Тарифното класиране и условията на доставка не са сред критериите, по които може да се установи сходство на стоките. Посочва, че е неотнормимо към предмета на доказване в административното производство, а именно за определяне на справедлива

цена, при сходни стоки, използването на информация, за цената, която стоката се реализира на вътрешния пазар на ЕС, доколкото от значение за определяне на митническата стойност е не цената по последващите продажби – след реализацията на вноса, а продажната цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. Жалбоподателят твърди, че по код КН 05040000 попадат множество различни стоки, които имат съвсем различна цена, както на едро, така и на дребно. Наведени са и възражения относно възможността митническата стойност на стоките да бъде определена съгласно чл. 74, § 3 от МК. Иска се от съда да отмени оспорения акт изцяло.

В съдебно заседание, жалбата се поддържа. Претендират се съдебно-деловодни разноси по списък.

Ответникът - Директорът на Териториална Дирекция С. Морска, при Агенция „Митници“, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Представя писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема становище, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно по делото, а се установява и от приложената административна преписка, че:

На 14.02.2020г. дружеството вносител [фирма], [населено място] декларира по Митническа декларация MRN 20BG002002025125R8/14.02.2020г., на режим „допускане за свободно обращение“ стока – замразено говеждо шкембе, 1150 колета, 23793,5 кг бруто и 23000 кг - нето, държава на износ Нова З., деклариран произход Нова З., условие на доставка: CIF В., с фактурна стойност 52440 евро и декларирана митническа стойност в размер на 4,46 лв/кг нето тегло. Към митническата декларация за допускане за свободно обращение са приложени: фактура №12195800 от 13.12.2019г., опаковъчен лист от 13.12.2019г., коносамент MAEU606786583 от 23.12.2019г., застрахователен сертификат, Единен здравен документ за въвеждане, нареждане за проверка, платежни документи за внесени държавни вземания, фактура за транспортни и др. разходи.

Митническите органи, приемат, че процесната стока попада в Списъка на стоки с висок риск за финансовите интереси на Европейския съюз, утвърден със Заповед № ЗМФ-30/14.01.2020 г. на Министъра на финансите, на основание чл. 66 в) от Закона за митниците (ЗМ) (в сила от 01.01.2020 г.) Заповедта, заедно със списъка, са публикувани на интернет страниците на Министерството на финансите и на Агенция „Митници“.

Стоката, описана в придружаващите документи като „говеждо шкембе на парчета“ е класирана от митническите органи с код по КН 05040000, код по Т. [ЕГН]. Административният орган, по КН 05040000, определя справедлива цена за ЕС за обезпечаване на вземанията 14,47 лв./кг нето тегло. Приложимото мито за стоката е 0%, а ставката на ДДС – 20%.

Прието е, в оспорения акт, че въз основа на извършеното сравнение между декларираната митническа стойност (4,46 лв./кг.) и справедливата цена за ЕС (14,47 лв./кг.) и на основание с чл. 195 а), ал. 1 от ЗМ, митническите органи следва да изискат предоставяне на обезпечение в размер, осигуряващ заплащането на

митническото задължение и другите вземания, които може да възникнат при вноса, изчислени на база справедливите цени за тези стоки (14.47 лв./кг.) към момента на декларирането.

С писмо изх. №32-51748/17.02.2020 г. на ТД "С. морска", вносителят е информиран, че за целите на даване на разрешение за вдигане на стоките по смисъла на чл. 195 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и на основание чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 в 3-дневен срок от получаване на уведомлението трябва да учреди обезпечение в размер на 46050.00 лв. Вносителят е предоставил обезпечение в указания размер, за което е генериран G. 20BG002000X061697.

Митническите органи са извършили частична физическа проверка на декларираната стока, за което е съставен Протокол за извършена митническа проверка № 20BG9940M007857 от 18.02.2020 г., в който е описано, че стоката отговаря по вид, произход и е в срок на годност по етикет.

Въз основа на посочените, по горе констатации, митническите органи, са приели, че, са налице данни за основателни съмнения, че декларираната стойност представлява цялата платена или подлежаща на плащане сума по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., поради което и следва да се приложи разпоредбата на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби от Регламент (ЕС) № 952/2013 (Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447).

С писмо № 32-52766/17.02.2020 г. от дружеството [фирма] са изискани за нуждите на допълнителната проверка документи в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката. В рамките на определения 7-дневен срок, с писмо вх. №32-59686/24.02.2020г. вносителят представя документи, свързани с основната сделка по конкретния внос, както и допълнителни документи и информация, които могат да се използват от митницата при изследване на случая, както следва:

А/. Основни документи в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоките: (1) Потвърждение на поръчка от 23.09.2019 г. по договор № 12195800 между купувача (вносител) и продавача (A. N. Z. L.), с което вносителят е договорил експедиция на един контейнер замразено телешко шкембе на парчета 23000кг., с условие на доставка CIF В. на стойност 52440.00 Е.(2,28EUR/кг); (2) Търговска фактура № 12195799 от 05.12.2019 г. между продавача (A. N. Z. L.) и купувача (фирмата вносител) за сумата от 52440.00 евро за 23000кг. нето тегло, съответно единичната цена е 2.28 евро/кг. (= 4.46лв./кг.) . Условия на плащане: до 7 дни преди пристигане на кораба по банков път; (3) Нотификация за извършен банков превод S. от 10022020 от вносителя към продавача (A. N. Z. L.) с основание приложената търговска фактура № 12195800 от 13.12.2019 г., в размер на 52440. евро (единична цена 2.28евро/кг.); (4) Застрахователна полица в размер на 57 684.01 евро. Пристанище на натоварване - Т., Нова З.. Застраховката е с 10% добавка от покупно-продажната цена.

Б/. Допълнителна информация за сделката между купувача В. БГ Е. и изпращача А. N. Z. L.: (1) Кореспонденция(превод) за уточняване параметрите на поръчката, оформлението на опаковката и цената на кг. Изпращачът А. N. Z. L. е предложил цена 2,35 – 2,40 Е./кг., но вносителят отклонява предложението с аргумента, че до сега се е договарял за същия продукт на цена 2,20 Е./кг. Крайната договорена цена е 2,28 Е./кг.; (2) Вносителят получава оригиналните документи след представяне на доказателство за извършено плащане; (3) Справка за материалните запаси по издадени фактури за

периода януари 2019 – януари 2020. Средната продажна цена бе ДДС варира около 5 лв.; (4) Аналитична оборотна ведомост за синтетична сметка/подсметка отразяваща плащанията към A. N. Z. L. за периода 03.05.2011 – 13.12.2019 г.

Митническите органи, са приели, че: по представената информация за продажба на замразено шкембе се установява продажна цена в порядъка от 4,75 лв. до 5,58 лв без ДДС . Декларираната стойност на стоката при допускане до свободно обращение е в размер на 4.46 лв/кг. Извършени са статистически анализи от различни източници, от база данни „Т.“ към Европейската Комисия и наличните данни от Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-ША). След допълнително извършен анализ на митническата стойност на стоки с код по КН 05040000 с произход Нова З. във всички държави-членки за 2019г. на ЕС, е прието, че: митническата стойност на процесната стока е значително по-ниска от тази на сходни стоки в останалите държави-членки. Прието е въз основа на обективизираните в акта данни за цени на идентични стоки, на общността пазар на ЕС, въз основа на данните от „Т.“ към Европейската Комисия, че цената на процесната стока в България на кг. е значително по ниска от справедливата цена. Прието е, въз основа на изследване на справедливите цени в „Т.“, за код по КН 05040000 от Нова З. към процесния период, че страната с най-голям пазарен дял (39.50%) е България със средна цена 2.21 евро/кг, при вноса на стока със съответния код по КН 05040000 с приблизително същия пазарен дял е Франция (39.50%) със средна цена за същия период 9.40 евро/кг. Средната цена за стоките с най-нисък пазарен дял 4.24% в Х. е в размер на 5.15 евро/кг. Справедливата цена за стоката със същия код по КН 05040000 към Съюза е 7.40 евро/кг. Прието е въз основа на анализа, от митническите органи, че цените на стоката от Нова З. към България са занижени повече от 3 пъти. Установено е и е посочено в мотивите на оспорения акт, че наличните данни от Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-ША) в същото или приблизително същото време на износ от Нова З. показва, че митническата стойност на замразено шкембе на кг е в порядъка от 3.91 лв./кг до 5.90 лв./кг и е значително по-ниска, в сравнение със справедливата цена „THESEUS” на J. R. Centre (JSR) към ЕК, с повече от 50% (т.е. под рисковия праг).

Въз основа на направения анализ, административният орган е достигнал до извода, въз основа на данните от „THESEUS” на J. R. Centre, че цената на посочената стока от Нова З. към България е занижена повече от 3 пъти, спрямо среднестатистическата цена за ЕС. Прието е, че приемливото равнище за внос в ЕС не следва да се различава с повече от 50 % от среднестатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, поради което определената митническа стойност следва да бъде най-малко на или над праговото равнище, т.е минимум 7,24 лв./кг.

Прието е, че при наличие на разликата в декларираната цена и среднестатистическата митническа стойност се пораждат обосновани съмнения за отхвърляне на декларираната митническа стойност, без да се оспорва автентичността на представената търговска фактура. Прието е, че в случая, отхвърлянето на съмненията относно декларираната стойност се извършва при сравняване на среднестатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. За целта е използвана справедливата цена, извлечена от информационната система „THESEUS” на J. R. Centre (JSR) и се съблюдава рисков праг до 50 % от нейното равнище. В тази връзка при извършване на проверка за допуснати до свободно

обращение „сходни стоки“ следва да се отхвърлят резултати, които са необичайно ниски, тъй като същите са под равнището от 50 % спрямо справедливата цена.

Предвид липсата на данни, които не се необичайно ниски, методът по член 74, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. не може да бъде използван, според митническите органи. Прието е също така, че поради липсата на данни относно физически характеристики, качество, репутация, търговска марка, единични цени, по които се продава най-голямото сборно количество и/или възникнали разходи при производството на оценяваната стока, разпоредбите на чл. 74, пар.2, букви от а) до г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 не могат да бъдат приложени за определяне на митническа стойност на процесната стока.

С тези аргументи, митническите органи, са достигнали до извода, че : Когато митническата стойност на внасяни стоки не може да бъде определена чрез прилагане разпоредбите на чл.70 до чл. 74, пар. 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 включително, съгласно разпоредбата на чл. 74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 тя следва да се определи чрез разумни способи, съвместими с принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, на чл. VII от Общото споразумение, бележките към него, глава трета „Стойност на стоките за митнически цели“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 и на данните, достъпни в страната на вноса, въз основа на наличните и събрани в хода на административното производство данни. Митническите стойности следва да се основават във възможно най-голяма степен върху предварително определени митнически стойности. Методите за остойносттаване, които следва да се използват, трябва да са тези, определени от членове от 1 до 6 от Общото споразумение за митата и търговията включително, но една разумна гъвкавост в прилагането на тези методи би съответствала на целите и разпоредбите на член 7 на същото споразумение.

Във връзка с член 144, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 може да се използва разумна гъвкавост при прилагането на предходните методи, като така определената митническа стойност следва да се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности. Предвид липсата на данни за определени преди това митнически стойности, които не са необичайно ниски, прилагането на резервния метод следва се извърши в съответствие с член 144, пар.2 на същата разпоредба. Когато не може да се определи митническа стойност по параграф 1 на член 144 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, се използват други подходящи методи, при съобразяване с ограниченията посочени в буква а) до буква ж) от същата разпоредба.

С писмо рег. №32-118929/23.04.2020 г. дружеството вносител е уведомено по смисъла на чл.22, пар. 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, че ще се пристъпи към издаване на решение, като му е предоставена възможност за отговор. Жалбоподателят е депозирал възражение, в предоставения му срок, което е посочено в оспорения акт и отхвърлено като неоснователно.

С обжалваното Решение рег. № 32-177042/23.06.2020г. към Митническа декларация MRN 20BG002002025125R8/14.02.2020г., издадено от Директора на ТД „С. Морска“, е отказано приемането на декларираната в митническа декларация митническата стойност на декларираната стока и е определена

митническа стойност на стока №1 – „ЗАМРАЗЕНО ГОВЕЖДО ШКЕМБЕ – 1150 КАШОНА, 23000 КГ НЕТО ТЕГЛО“, по митническа декларация MRN 20BG002002025125R8/14.02.2020 г. в размер на 7.30 лв./кг., като съответно е определена и нова основа за изчисляване на вземането за ДДС в размер на 169506,72 лв., като дължимият ДДС е изчислен в размер на 33901,34 лв. До този резултат се стигнало след сравняване на митническата стойност, декларирана при вноса (4.46 лв./кг) и „справедливата цена“ за ЕС (14.47 лв./кг). Предвид факта, че декларираната митническа стойност на стоката е по-ниска от посочената справедлива цена валидна за нея в ЕС, е направен извод, че са налице основания за възникване на основателни съмнения относно декларираната митническа стойност.

Митническата стойност за стока №1, с описание „замразено говеждо шкембе“, от Нова 3. по декларация MRN 20BG002002025125R8/14.02.2020г., е определена на основание чл.74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл.144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447.

В хода на съдебното производство, е допуснато изготвянето на ССЧЕ, като от заключението на ВЛ- Ю. Д., се установява по безспорен начин, че всички плащания по фактура № 12195800/13.12.2019г. изд. от продавача А. N. Z. L. /л.82, 97, 139, 141 от делото/, е изцяло заплатена по банков път в банка ДСК АД, със стойност 52 440 евро, същата съответства на количеството и стоката, удостоверени от вносителя по деклариран внос на стока –замразено шкембе, 23 793.5 кг. Бруто и 23 000 кг. Нетно тегло, с митническа декларация MRN 20BG002002025125R8/14.02.2020г. за режим допускане за свободно обращение на стока. Надлежно са извършени и всички плащания, свързани с превоза и транспортирането на стоката, както и дължимите гранични такси, сухопътен превоз, терминално обслужване, митническо представителство внос, удостоверени в Таблица 1 от Заключението по ССЧЕ. Настоящият съдебен състав намира, че заключението следва да се кредитира като мотивирано, логично и съответстващо на установените факти.

Въз основа на установените по делото факти, представените доказателства и приложимия закон, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес и е насочена срещу годен за обжалване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че чл. 140 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 дава възможност на митническите органи при основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Такава информация е изискана от [фирма], но не е приета за достатъчна, поради което и на основание 195а от ЗМ е изискано предоставяне на обезпечение, в размер, осигуряващ заплащането на митническото задължение и другите вземания, които може да възникнат

при вноса, изчислени на база справедливите цени за тези стоки към момента на декларирането.

По силата на § 1, т. 40 от ДР на ЗМ, "справедливи цени" са оценки на групи месечни агрегирани данни, извлечени от С. база данни на Евростат за подробна статистика на международната търговия със стоки, за всеки продукт, произход и държава членка на местоназначение, за многогодишен период, обикновено 4 последователни години. Справедливите цени се предоставят на разположение на държавите членки на Европейския съюз чрез системата "Т." ("THESEUS") на Съвместния изследователски център на Европейската комисия (J. R. Centre).

С обжалвания акт е определена нова митническа стойност на процесната стока на основание чл. 74, § 1 и § 3 от М., във връзка с чл. 140 и чл. 144 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Изводите на митническата администрация са неправилни и постановеният акт, като противоречащ на материалния закон и необоснован, следва да бъде отменен по следните съображения:

По силата на чл. 70, пар. 1 и 2 от М., базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Цитираната разпоредба е основния правен инструмент за определяне на митническата стойност на дадена стока при внос на територията на съюза. Определянето на друга митническа стойност на основание чл. 74, § 1, § 2 и § 3 от М. или на основание чл. 140 и чл. 144 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447 е изключение и следва да се прилага единствено, когато такава не може да се определи съгласно чл. 70 от М..

На първо място следва да се отбележи, че нито в М., нито в регламентите за изпълнението му няма дефиниция на понятието „справедливи цени“, които биха могли да бъдат използвани за определяне на митническата стойност на дадена стока при внос на територията на ЕС. Цитираните актове на вторичното право на ЕС не предвиждат възможност отделните държави членки във вътрешното си законодателство да въвеждат (при това с актове на изпълнителната власт) алтернативни методи за определяне на митническата стойност на стоките, в това число да създават списъци на стоки с висок риск, за които е фиксирана минимална „справедлива цена“.

В разглеждания казус, митническият орган на основание чл. 140 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447 е поискал от вносителя [фирма] допълнителна информация относно декларираната договорна стойност на внасяните стоки. Дружеството е представило фактури за осъществен внос на стоки от същия вид като процесната и търговска кореспонденция. Същите не са приети за достатъчни, защото според административния орган няма данни за произхода

на стоките, предмет на осъществения внос.

Анализирайки данните от системата „THESEUS“ за стоки с код 05040000 административният орган е приел, че цената на посочената стока, внос от Нова 3. към България е занижена повече от 3 пъти, спрямо среднотатистическата цена за ЕС. Според мотивите на решението, приемливото равнище за внос не следва да се различава с повече от 50 % от среднотатистическия размер покупните цени при вноса на стоки с еднакъв код.

Този извод е мотивирал Директора на Териториална Дирекция „С. Морска“ да приеме, че в случая митническата стойност следва да се определи съгласно чл. 74, § 3 от М..

По силата на тази разпоредба, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; и в) настоящата глава. Направена е и привръзка с чл. 144, § 1 и § 2 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447, съгласно които при определяне на митническата стойност по член 74, параграф 3 от Кодекса може да се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в член 70 и член 74, параграф 2 от Кодекса. Така определената стойност се основава във възможно най- голяма степен на определените преди това митнически стойности. Когато не може да се определи митническа стойност по параграф 1, се използват други подходящи методи.

Макар оспореното решение да съдържа мотиви в тази насока, техният анализ не дава възможност на съда да направи извод относно това как точно митническият орган е определил новата митническа стойност на процесната стока в размер на 7.30 лв./кг. В акта са изложени разсъждения, защо митническата стойност не може да бъде определена по реда на чл. 74, § 2 от М., които съдът намира за необосновани и лишени от правна опора. Абсолютно неразбираем е извода, че в случая чл. 74, § 2, б. „а“ от М. е неприложим, защото описанието на идентични стоки, декларирани в приблизително същия период е недостатъчно. То не включва изчерпателно описание на стоката, разфасовките, евентуални обработка (попарване). Според органа трябва да бъде безспорно установено, че стоките, използвани за сравнение по този метод са еднакви с процесните във всяко отношение - технически характеристики, качество, авторитет, доверие и известност, което не позволява определянето на митническата стойност по този метод.

Не става ясно какви могат да бъдат техническите характеристики на сурово замразено говеждо шкембе (при положение, че е общоизвестно, че този продукт не е машина или инструмент) и как може то да притежава известност, доверие и авторитет.

Административният орган е отхвърлил и втория метод, посочен в чл. 74, § 2 от М., приемайки, че за да се използват данните за „сходни стоки“ е необходимо да е налице информация за техните характеристики и съставни материали, които да им дават възможност да изпълняват същите функции като

декларираните стоки и да бъдат взаимнозаменяеми в търговско отношение. Ако бъдат приети тези разсъждения, е необходимо при вноса на всяка една стока от животински или растителен произход да и се извършва подробен химичен и структурен анализ. Само така биха могли да се установят нейните специфични характеристики. Разсъжденията за съставните части на сурово говеждо шкембе, будят абсолютно недоумение, защото както беше посочено по-горе този продукт представлява животински орган, който отделен от организма на животното, не би могъл да има отделни съставни части, които да го характеризират допълнително.

Безспорно, е, че съгласно чл. 140 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447, ако съмненията относно декларираната митническа стойност не отпадат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса. Преди обаче да пристъпи към определяне на митническата стойност по реда на чл. 74, § 3 от М., администрацията следва изложи ясни, точни и разумни аргументи, защо същата не може да бъде определена по реда на някой от предвидените в § 2 методи. Това нейно задължение намира солидно потвърждение в нормата на чл. 144, § 1 от Регламент за изпълнение 2015/2447, където е предвидено, че при определяне на митническата стойност по член 74, параграф 3 от Кодекса може да се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в член 70 и член 74, параграф 2 от Кодекса. Така определената стойност се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности.

Излагането на необосновани аргументи за отхвърлянето на методите за определяне на митническата стойност, заложили в чл. 74, § 2 от М., води до извода, че постановявайки изложеното решение Директорът на Териториална Дирекция „С. Морска“ е преследвал цел, различна от тази, заложила в закона. Аргумент в подкрепа на това разсъждение е и няколкократно цитиране на отделни части от Решение от 16.06.2016 г. по дело С 291/15 на СЕС. Съгласно диспозитива на решението, член 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 3254/94 на Комисията от 19 декември 1994 г., трябва да се тълкува в смисъл, *че допуска практика на митническите органи като разглежданата в главното производство, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки — метод, който фигурира в член 30 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 г., когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със среднестатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, при положение че митническият орган не оспорва, нито по друг начин поставя под съмнение автентичността на фактурата и на удостоверението за извършен банков превод, представени като доказателство за действително платената цена за внесените стоки, и*

вносителят не представя, в отговор на искането в този смисъл на митническия орган, допълнителни доказателства или сведения за установяване на точността на декларираната договорна стойност на тези стоки.

Анализът на цитираното решение, направен в контекста на настоящия спор води до три заключения: 1/. За да може митническата стойност на дадена стока, предмет на внос на територията на съюза, да се определи въз основа на договорната стойност на сходни стоки, а не по реда на чл. 70, § 1 от М., предвид декларирана необичайно ниска стойност е необходимо да са налице две предпоставки: 1.1. Митническия орган да не оспорва автентичността на фактурата и на удостоверението за извършен банков превод и 1.2. вносителят да не е представил доказателства и допълнителни сведения за установяване на точността на декларираната договорна стойност на тези стоки. В случая първата от тези две предпоставки е налице - по делото няма спор относно автентичността на фактурата за внос и осъществяването на банковия превод (последното обстоятелство е потвърдено и в заключението на вещото лице). Втората предпоставка обаче липсва. [фирма] е представило фактури за закупени стоки, идентични с процесната и внесени в страната, малко преди да бъде извършен спорния внос. Представена е и търговска кореспонденция, в тази връзка. Коментирайки тези документи, административният орган се е задоволил единствено да отбележи, че независимо от тях, съмненията относно декларираната договорна стойност не отпадат. Нито в М., нито в регламентите за изпълнението му, нито в комбинираната номенклатура, не се откриват норми, съгласно които произходът на дадена стока предмет на внос на територията на съюза, следва да бъде вземан предвид при определяне на митническата стойност. Обстоятелства, влияещи при формирането на последната биха могли да бъдат: „сходство“, „идентичност“, „внос през приблизително същия период“ и т.н.; 2/. Според решението на СЕС е допустимо определяне на *митническата стойност на внесени стоки да се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки* — метод, предвиден в тогавашното законодателството на съюза (в член 30 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992, понастоящем чл. 74, § 2, б. „б“ от М.) . Както беше посочено по-горе административният орган категорично е отхвърлил този метод, излагайки неприемливи от фактическа и правна гледна точка мотиви.; 3/. В оспореното решение са цитирани пар. 38 и 39 от решението на СЕС, като е посочено, че съгласно мотивите на СЕС, „отхвърлянето на съмненията относно декларираната стойност се извършва при сравняване на среднестатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. За целта се изследва справедливата цена, извлечена от информационната система „THESEUS“ и на J. R. Centre и се съблюдава рисков праг до 50 % от нейното равнище. Оригиналният превод на текста на пар. 38 и 39 (публикувано на интернет-страницата на СЕС) от цитираното решение на СЕС гласи: „В това отношение, на първо място, що се отнася по-специално до основателността на разглежданите съмнения, следва да се отбележи, че видно от представената на Съда преписка, в главното производство съответният митнически орган е приел декларираната договорна

стойност на внесените стоки за изключително ниска в сравнение със среднотатистическата стойност при вноса на сравними стоки. В настоящия случай изглежда, както подчертава Европейската комисия, че по отношение на някои от стоките — предмет на главното производство, декларираната цена е по-ниска от среднотатистическата с повече от 50%(38). При такива

обстоятелства следва да се приеме, че разлика в цените като констатираната изглежда достатъчна, за да обоснове съмненията на митническия орган и отхвърлянето от негова страна на декларираната митническа стойност на разглежданите стоки (39).

В цитираното решение, СЕС е направил единствено извод, че основателни съмнения за декларираната договорена стойност могат да възникнат при положение, че същата е с повече от 50% по-ниска среднотатистическата. СЕС в никой случай не дава указание за използване на системата „THESEUS“ или за изследване на „справедлива“ цена. Както вече беше подчертано по-горе понятието „справедлива цена“ изобщо не фигурира в митническото законодателство на ЕС.

Съвкупното разглеждане на изложеното налага заключението, че в случая не е разумно (както е предвидено в чл. 144 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447), а още по-малко е законосъобразно, митническата стойност да бъде определяна: без ясна обосновка и анализ на критериите заложи в чл. 74, § 3 от М.; чрез необосновано отхвърляне на методите, визирани в § 2 от същата разпоредба; чрез използване на данни за цени от система, непредназначена за митнически цели и при сравняването на цени на стоки, които не са от същия вид като процесната, независимо, че попадат в общ тарифен номер.

Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че в случая няма основания за определяне на митническа стойност, по начин, различен от посочения в чл. 70 или чл. 74, § 1 и § 2 от М. и съответно за възникване на допълнителни публични задължения за оспорващия. Извършената съпоставка, от митническите органи, с цени на стоката, на общностния пазар на ЕС, а не по идентични цени на вноса за конкретния производител и доставчик, е недопустимо, като определяща е не цената по последващите продажби – след реализацията на вноса, а продажната цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В този смисъл е и константната практика на ВАС. /Решение № 381 от 4.03.2020 г. на АдмС - В. по адм. д. № 1555/2019 г., Решение № 1648 от 9.08.2019 г. на АдмС - В. по адм. д. № 1272/2019 г., оставено в сила с Решение № 4044 от 13.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12195/2019 г., VIII о., докладчик съдията Д. П., Решение № 2290 от 23.11.2018 г. на АдмС - В. по адм. д. № 1305/2018 г. оставено в сила с Решение № 13231 от 8.10.2019 г. на ВАС по адм. д. № 6339/2019 г., I о., докладчик съдията Б. Ц.; Решение № 1422 от 10.07.2019 г. на АдмС - В. по адм. д. № 1401/2019 г. оставено в сила с Решение № 3477 от 6.03.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9704/2019 г., VIII о., докладчик председателят М. Д.; Решение № 1079 от 4.06.2019 г. на АдмС - В. по адм. д. № 1082/2019 г. оставено в сила с Решение № 2251 от 12.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 8772/2019 г., VIII о., докладчик съдията Е. И.; Решение № 1586 от 26.07.2019

г. на АдмС - В. по адм. д. № 1419/2019 г. оставено в сила с Решение № 4056 от 13.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12334/2019 г., I о., докладчик съдията М. Р.; Решение № 1905 от 15.10.2018 г. на АдмС - В. по адм. д. № 1005/2018 г. оставено в сила с Решение № 5370 от 10.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 14601/2018 г., I о., докладчик съдията Б. Л.; Решение № 1883 от 11.10.2018 г. на АдмС - В. по адм. д. № 1073/2018 г. оставено в сила с Решение № 5896 от 18.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 14115/2018 г., VIII о., докладчик съдията Е. И.; Решение № 2036 от 29.10.2018 г. на АдмС - В. по адм. д. № 1217/2018 г. оставено в сила с Решение № 5301 от 9.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 14753/2018 г., I о., докладчик съдията Б. Л.; Решение № 1227 от 19.06.2019 г. на АдмС - В. по адм. д. № 896/2019 г. оставено в сила с Решение № 1386 от 28.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9497/2019 г., I о., докладчик председателят Б. Ц.; Решение № 1771 от 1.10.2018 г. на АдмС - В. по адм. д. № 1011/2018 г. оставено в сила с Решение № 5995 от 19.04.2019 г. на ВАС по адм. д. № 13949/2018 г., VIII о., докладчик председателят Т. Н./

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материално-правни предпоставки, поради което като незаконосъобразно на това основание, то следва да бъде отменено.

С оглед изхода от правния спор, на жалбоподателя се дължат сторените съдебно-деловодни разноски, които съгласно приложен списък и доказателства за извършването им, възлизат на сумата от 1690.00 лв., които следва да се заплатят от ответната страна.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, III отделение, 63 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по Жалба „В. БГ“ – Е., ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от управителя В. И. Л., Решение рег. № 32-177042/23.06.2020г. към Митническа декларация MRN 20BG002002025125R8/14.02.2020г., на Директора на ТД "С. морска".

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „В. БГ“ -Е. с ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], представлявано от управителя В. И. Л., направените по делото разноски в размер на 1690.00 (хиляда шестстотин и деветдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: